

[Wilhelm]

være et konkret træk imod den belastning, det har været. Om det så er afgørende, at der er 12 mennesker eller der er 5, eller hvor mange der er, der skal høre på de ting, der stadig væk bliver tilbage, ved jeg ikke, men man må jo sige, som det også har været sagt, jeg husker ikke af hvilken ordfører, at så findes til gengæld argumentet, at nævningesagen er én gang, mens man ved domsmandsagen efter stor sandsynlighed bliver slæbt to gange igennem systemet.

Til sidst om de radikales forslag: vi kan gå ind for ligestilling i straffeloven af homoseksuelle og heteroseksuelle forhold.

Om retsplejeforslaget må jeg sige, at det første punkt om de lukkede døre drejer sig om et af de hensyn, man må tage, fordi voldtægtssagerne er specielle, for ellers er vi selvfølgelig ikke tilhængere af lukkede døre, men vi er parate til alvorligt at diskutere det. Jeg har forstået, at det ikke kun er kriteriet for lukkede døre, de radikale foreslår anderledes, men at det nok så meget er det, at hvis man lukker døre, siger de radikale, så skal de være lukkede under hele sagen og ikke kun under udspørgningen af offeret, og det finder vi er logisk.

Vi er parat til at diskutere også det forslag fra de radikale om, at man ikke skal kunne bevise på tidligere seksuel adfærd. Vi mener i hvert fald, at det er klart demonstreret, at de nuværende regler – vi ved godt, der findes regler for, at man kan stoppe en sådan udspørgning – har vist sig at være ikke-tilstrækkelige.

Vi mener også, at det har vist sig, at advokatbistandsreglen ikke er tilstrækkelig. Der er praktiske vanskeligheder, og det kan tale for en bisidderordning som foreslået af de radikale.

Til allersidst om udelukkelse af sigtede, som jo er en udvidelse af de bestemmelser, der er i dag: vi mener, at det kan være nødvendigt af hensyn til den belastning, som konfrontationen er. Vi går ud fra, at det er det hensyn, de radikale tager. Til gengæld må vi sige, at vi finder det vigtigt, at en tiltalt får førstehåndskendskab til de vidneudsagn, der afgives imod den pågældende, og at det måske skulle sikres ved båndoptagelse el.lign. Vi går ud fra, at det er den personlige konfrontation og den belastning, der ligger dér, som de radikale ønsker at fritage offeret for.

Poul H. Møller (KrF):

Der er jo her tale om regulering af strafferammer i sager vedrørende tre meget alvorlige forbrydelser, og sigtet med ændringerne er tydeligvis dels at bringe strafferammerne mere i overensstemmelse med den nuværende praksis, dels at mindske antallet af de meget krævende nævningesager. Det er vel her først og fremmest sager vedrørende straffelovens § 216 og § 217, altså voldtægten, der har bevirket, at der nu kommer nogle ændringer.

Der har jo altid været endda ofte meget forskellig opfattelse af voldtægt med hensyn til graden af de trusler eller de omstændigheder, der bevirkede, at voldtægten kunne gennemføres. Da disse sager hidtil alle har været nævningesager, er mange nævninge nok været tilbage fra at kræve dom efter den strenge § 216, hvor der subsidiært måske kunne faldes ned på den mildere § 217, nemlig ulovlig tvang, med den langt mildere strafferamme. Ja, jeg tror nok, jeg tør sige, at anklagemyndigheden, før anklageskriftet blev udfærdiget, sikkert af og til har været tilbøjelig til at falde ned fra § 216 til § 217 for at være sikker på, at sagen kunne gennemføres til domsafsigelse.

Den foreslåede ordning med to strafferammer inden for samme kategori synes derfor at være rimelig og vil formentlig have imødekommet den megen kritik af den hidtidige behandling af disse sager. Det er jo ofte blevet opfattet som en halv frifindelse, når en voldtægtsmand »kun« er blevet dømt efter § 217, selv om dette naturligvis ikke har været meningen. Efter dette forslag her vil alle voldtægtssager, hvor der er øvet eller fremsat trusler om vold, blive behandlet som sådanne. Jeg tror, det var hr. Hagen Hagensen, der i sit indlæg sagde, at herefter er voldtægt voldtægt. Ja, det er det altså rent strafferetligt efter paragraffen. At der så er mange nuancer, det ved vi jo, og jeg husker, der engang heroppefra blev udtalt, at når en kvinde anmeldte, at hun var blevet voldtaget, så var hun blevet voldtaget, men så firkantet kan vi jo ikke skære det ud, men fremover vil der altså blive tale om, at man ikke kan klare halv eller hel frisag ved at komme ned på ulovlig tvang, og det finder vi er rimeligt og fornuftigt.

At sager efter den lave strafferamme, altså op til 6 år, herefter skal behandles ved un-